

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

แก้ไขตัวของเราให้ดีแล้วพอ

ก่อนจึงหัน

นั่นเห็นไหมพัตยศหลวงตาบัว นี่ท่านอาจารย์มหาทองสุกนะท่านมาจัดทำเลย
ทันที ลงมาจากภูเขาวัดนั้นแหละ หลังจากโลกฟ้าถล่มที่วัดดอยธรรมเจดีย์ก็ลงมาระยะ
เดียวกัน พอลงมาท่านพูดอะไรๆ ไปสัมผัสเรื่องพัตนี้ละ นี่เรียนมาแทบล้มแทบตายจึง
ได้มหา แล้วมีพัตหรือยังท่านว่างั้นนะ โอ๊ย ผมไม่สนใจกับหัวมันละไอ้พัตๆ แพ็ดๆ ก็
ว่า อยู่ ไม่ได้ นี่ๆ พัต ท่านไปเอาพัตท่านออกมาจนนั้นออกมาจากห้อง มาตั้งเก้าอี้ ท่าน
จัดให้เองเลยนะ เรียนมหา มันของเล่นเมื่อไร แทบเป็นแทบตาย พัตเขารับกันทั่วโลก
เราไม่ได้มีอย่างหรือท่านว่า ท่านจัดให้ ท่านจัดให้เองนะ

ท่านอาจารย์มหาทองสุกอยู่วัดสุทธาวาส ท่านเป็นเจ้าของาวาสวัดสุทธาวาส ท่าน
เป็นคนสระบุรี บ้านหมอหรือบ้านอะไรนะ ท่านเป็นคู่ฟุ้งเป็นฟุ้งตายคู่ฟุ้งทุกซ่ฟุ้งยากกับ
หลวงปู่มันมาตั้งเดิม ได้รับความลำบากลำบากที่ไหนมีแต่ไปกับท่านติดตามในป่าในเขา
ชะมู มูเซอ ไปหมด ที่เขาวัวเสือเย็นๆ นั่นก็คือท่านอาจารย์มหาทองสุกจะไปด้วย ที่ว่า
เราจะไปไหนไม่ได้นะท่านมหา เขาตุ้เราว่าเป็นเสือเย็น ถ้าเราไปเสียตอนจิตเขาเป็น
อกุศลนี้ตายแล้วจะเป็นสัตว์เป็นเสือตกนรกทั้งหมด เราต้องอนุเคราะห์เขาก่อน ทุกซ่
ยากลำบากก็ทนเอา จนกว่าเขาจะกลับใจได้แล้วเราอยากไปที่ไหนค่อยไปท่านว่างั้น

อาจารย์มหาทองสุกนี้คู่ทุกซ่คู่ยากของพ่อแม่ครูจารย์มันนะ ไปที่ไหนไปด้วยกัน
ที่นี้เวลาป่วยเป็นไข้อะไรไม่รู้ พอไปท่านชู้ เป็นยังงี้ละไข้ มาเวลาไหนแอ้อๆ อยู่เหมือน
ผู้หญิง ท่านว่างั้นนะ ท่านไปชู้ ท่านมียาหลายขนานท่านไปชู้ โอ๊ย นี่อ่อนแอเหมือน
ผู้หญิง ไปเอาเครื่องแต่งตัวของผู้หญิงมาใส่เสีย เอาผ้าเหลืองออก นี่มันเพศผู้หญิงต้อง
เอาเครื่องแต่งตัวของผู้หญิงมาใส่ อ่อนแอท่านว่างั้น ทางนั้นร้องไห้ ท่านอาจารย์มหา
ทองสุกร้องไห้เลย

นี่ท่านคุณะ พลิกใหม่ นั่นเป็นอย่างนั้น เอ้อ ยาขนานนี้ คือพูดเด็ดๆ นี่คือปลุก
ใจให้แข็ง แล้วกลับอ่อนแอร้องไห้ ยาขนานนี้ใช้ไม่ได้ วันหลังพลิกยาขนานหวาน
เหมือนอ้อยเหมือนน้ำตาล นั่นละท่านพลิก ยานี้ใช้ไม่ได้ บอกให้ไปเอาเครื่องแต่งตัว
ผู้หญิงมาให้สวมใส่ เอาสบงจีวรออกมันไม่สมค่าของความเป็นพระท่านว่า มันพอดีกับ
ผู้หญิงท่านว่า เพศอ่อนแอภริยาอ่อนแอ ทดลองดูเป็นยังงี้ ร้องไห้ ที่หลังกลับไปใหม่
ยาขนานนี้ใช้ไม่ได้ เนาะเป็นอย่างนั้น นี่ละเป็นคู่ทุกซ่คู่ยากกับหลวงปู่มันของเราอาจารย์
มหาทองสุก

นี่ละที่เอาพัดมาให้เรา เอาพัดของท่านนั้นแหละมาตั้งให้เรา จัดให้เราทำที่วัด
 สุธาวาส พุดอะไรไม่รู้จะไปสัมผัสท่าน นี่เรียนมาแทบล้มแทบตายเป็นมหรันได้พัด
 กับเขาไหม โอ๊ย กระผมไม่สนใจเลยว้างนั้นนะ อู๋ย ไม่ได้ๆ ท่านเลยเอาพัดของท่าน
 ออกมา ไม่ใช่ของเราะ พัดของท่าน นี่ เอา จัดแจงอะไรๆ เอาพัดมาตั้ง เอา ขึ้นนั่งให้
 เขาถ่ายภาพ มันถึงมี มหาเปรียญสมัยก่อนมีพัด นั้นละพัดเปรียญ ทุกวันนี้มันมากมาย
 กายกองเลอะๆ เทอะๆ ดูไม่มีพัด

ปีนี้จะไปทอดกฐินวัดโพธิ เราเป็นเจ้าภาพไปทอดกฐินวัดโพธิ วันที่ ๑๘ เหรอ
 (วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน เจ้าคะ) ๑๘ พฤศจิกายน คือท่านเจ้าคุณเราก็เป็นอันเดียวกันเพื่อน
 กันมาตั้งแต่เป็นมหาเปรียญด้วยกัน ที่นี้ท่านก็มาเป็นเจ้าคณะจังหวัดเจ้าคณะอะไรไป
 เรื่อย แล้วมาเป็นเจ้าคณะภาค เราพูดเป็นกันเอง หาที่ต้อตมิได้้นะ เป็นกันเองมา
 ตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว พอได้โอกาสท่านก็บอก นี่ทอดกฐินวัดโพธิให้สักหน่อยนะท่านว่า
 วัดโพธินี้ขาดแคลนมาก วัดป่าบ้านตาดก็ไม่ใช่วัดเศรษฐีนี้ะเราว่า อะไรก็เอาละ ท่าน
 เจ้าคุณองค์นี้นะ

นี่จะไปทอดกฐินให้ท่าน วันที่ ๑๘ นะ เอ้อ ได้จัดอะไรๆ ส่วนปัจจัยอะไรก็สั่ง
 แล้วส่วนรวมๆ แล้วก็แยกถวายพระๆ แล้วพวกอาหารสดอาหารแห้งอาหารกระป๋องนี้
 ให้เขาจัดที่หลัง.จวนวันให้เขาจัด เจ้าคุณองค์นี้ละกับเราเป็นเพื่อนกันมาแต่ไหน พรรษา
 แก่กว่าเรา ๒ พรรษา ก็เป็นมหาเปรียญมาด้วยกัน ท่านพูดเองไม่ได้ผิดอะไร พุดฐาน
 เป็นญาติเป็นมิตรกัน เป็นอันเดียวเหมือนเป็นอวัยวะเดียวกันไม่ผิดที่ตรงไหน แขนซ้าย
 แขนขวา กระตบกระเทือนอะไรก็ไม่ผิดแขนซ้ายแขนขวา นี่ก็จะไป ดูว่าวันที่ ๑๘ ส่วน
 วัดเรานี้มันวันที่เท่าไร วัดเราวันที่เท่าไร (วันที่ ๓ พฤศจิกายน เจ้าคะ)

จากออกพรรษาไปก็วัน ถ้าธรรมดาที่ต้องก่อนเพื่อนในวงกรรมฐานด้วยกัน พอ
 วัดนี้ผ่านปีก็พริบเลย ผ่านไปเรื่อยๆ (๗ วัน เจ้าคะ)..ติดกันกับวันออกพรรษาไม่เอา
 ให้เลื่อนไปตรงนั้นเราว่า พระที่มาไม่ทันนี้ จนพระทั้งหลายฉันจะอิมแล้วถึงด้อมๆ มา
 ท่านไปจัดอะไรๆ อยู่โน้นนะ จัดเข้าครัวเข้าไปทางไหนแยกโน้นแยกนี้ จนหมู่เพื่อนฉัน
 จะอิมแล้วถึงด้อมๆ มา องค์นั้นจัดนั้นองค์นี้จัดนี้เข้าไปข้างใน เราไม่ได้ทำอะไรละ แต่
 ครองธาคูครองขันธอยู่ก็จะตายอยู่แล้ว เป็นแต่เพียงว่าสั่งเสียอะไร หลักใหญ่ก็คือ
 ความเป็นธรรม ความเป็นธรรมคือความเสมอภาคกันหมด ถ้าอะไรไม่เสมอภาคไม่จัด
 ว่าเป็นธรรมกระตบกระเทือนได้ ถ้าความเป็นธรรมแล้วตายเป็นตายเป็นก็เป็นไป
 ด้วยกันสม่าเสมอกันหมด นั้นเป็นธรรมตายใจได้

วัดเรานี้ถ้าแก่ศรีไทยใหม่นี้ก็มาขอทอด มาขอจองไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม แล้วก็
 จะทอดที่นี้ก่อนสำหรับวงกรรมฐาน อันนี้เป็นอันดับแรก พอเราผ่านปีวงกรรมฐานเรา

ก็ออกหมดเลยนะ รอแต่เราคนเดียว เราไม่ได้มาเกี่ยวข้องนะ หากมาเกี่ยวข้องกับเราเอง ถ้าเรายังไม่ผ่านทางนั้นไม่ผ่าน รออยู่วงกรรมฐาน พอเราผ่านปุ๊บอย่างนี้ทางนั้นเรื่อย ๆ อย่างนั้น ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์มั่นทุกวันที่ว่างนะ ถ้าไม่มีธุระจำเป็นจริงๆ ไปกราบที่ศาลาใหญ่ โอ๊ย ซึ่งมากนะ นั่นละเจ้าบุญเจ้าคุณเป่ากระหม่อมจอมขวัญให้เราคือพ่อแม่ครูจารย์มั่น เราถึงท่านทุกอย่างมอบหมดเลย ความเคารพเลื่อมใสความรักความเทิดทูนกับพ่อแม่ครูจารย์มั่น เพราะฉะนั้นตอนบ่าย ๆ ไปกราบท่านที่ศาลาใหญ่

หาไม่ได้ละหาพระอย่างประเภทหลวงปู่มั่น เราไม่ได้ตำหนิติเตียนท่านผู้ใด แต่สำหรับหลวงปู่มั่นนี่เด่นมากทุกอย่างเลย มีแต่มหามงคลๆ กิริยาแสดงออกทุกด้านทุกทาง แม้ที่สุดความแผดความดุก็เป็นมหามงคล ฟังเสียงเหมือนฟ้าดินถล่มนะ เวลาท่านดูใครต่อใครดูพระ ส่วนมากมีแต่พระ เปรี๊ยะๆ เหมือนฟ้าดินถล่ม แล้วก็เหมือนฝนตกทำให้ใหญ่เย็นไปหมด เป็นอย่างนั้นนะ เมื่อรู้เรื่องนิสัยของท่านหรือธรรมของท่านแล้ว เพราะธรรมดานี้พระเณรอยู่ที่ไหนก็ไม่ค่อยมีอะไรละ พอได้ยินเสียงเปรี๊ยะบ้าง แล้วมาหมดนะ มาหมดเลย รุมมาเลย

เพราะเสียงนี้เป็นเสียงอรรถเสียงธรรม เหมือนฝนตกบนท้องฟ้า ฟ้ากระหึ่มๆ แต่ฝนมันเย็น ฝนจะตกตอนฟ้ากระหึ่มส่วนมาก อันนี้ธรรมสำคัญๆ จะออกตอนแผดเสียงนั่นละ เปรี๊ยะบ้าง นั่นละธรรมออกตอนนั้น ใจเรามันเป็นนิสัยจะวานิสัยขี้ดื้อหรืออะไรก็ไม่ทราบ แต่ไม่ยอกว่านะขี้ดื้อ มันหากเป็นนิสัยชอกแซกหาเรื่องราวที่จะได้สารธรรมมา วันนี้ประชุม ก็รู้ว่าประชุมนี้ท่านต้องเทศน์เต็มเหนี่ยวสำหรับพระ เรายังเหมือนว่าขาดอะไรอยู่ อย่างน้อยก็น้ำปลา

พอไปแล้วเราต้องหาอุบายละ พูดเรื่องนั้นเรื่องนี้ สอดนั้นสอดนี้ คือจะหาธรรมที่จะออกจากถึงใหญ่ท่าน เราพูดนั้นไปเดี่ยวเออะอะ ไม่ใช่ชนะชนะ เอาละนะที่นี้เปิดแล้ว ฟุ้งๆ ถ้าธรรมดานี้ถึงนิพพานก็ตาม แต่ลักษณะว่าขาดน้ำปลาไม่สมบูรณ์ ถ้าเราพูดผิดพูดถูกแห่แหน่นแห่หนีไปท่านเปรี๊ยะออกมา นั่นละเต็มเม็ดเต็มหน่วย น้ำปู่น้ำปลารอบด้าน เป็นอย่างนั้นละพ่อแม่ครูจารย์มั่น เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

จตุปัจจัยพี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ออกช่วยโลกนะ ช่วยโลกทั้งหมดเลย เราไม่เอาเราแบตตลอด เราไม่เอาเลย ไม่ก้า ให้ทั้งนั้น ๆ เลย มีเท่าไรแยกออกตามความจำเป็นที่ผู้มาขอจากเราๆ ให้ไปเรื่อย ๆ (ถวายทองคำ ๒ บาทครึ่ง) เออ ทองคำเหล่านี้เข้าคลังหลวง เราบริสุทธิ์ส่วนในการบำเพ็ญประโยชน์แก่พี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย อันไหนที่ควรเข้าคลังหลวง เช่น ทองคำ เข้าคลังหลวงทั้งหมด แยกไปไหนไม่ได้ ส่วน

ดอลลาร์กับเงินไทยนี้ออกช่วยโลกต่าง ๆ การก่อสร้างทางโน้นทางนี้ มีรถยนต์
พยาบาล เป็นต้นนะ ทั่วไปหมด

สำหรับเราเราไม่เอาเราบอกจริง ๆ เราจะตายไปด้วยความห่วยทุกอย่าง
เวลานี้เราหวังพี่น้องชาวไทยเรา จึงติดจิ้งจิ้งหนทางโน้นทางนี้เหมือนพระอนาถาณะเรา แต่
ติดดินมาเพื่อพี่น้องทั้งหลายไม่ใช่เพื่อเรา เรานี้พอทุกอย่างแล้วเราพูดตรง ๆ เราพอทุก
อย่างในหัวใจ เปิดอกหมดไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ธรรมชาติเท่านั้นอยู่ในหัวใจ ท่าน
ทั้งหลายไม่เคยทราบทราบเสียจากการปฏิบัติธรรมอย่างเอาจริงเอาจัง ก็เห็นประจักษ์
ใจอย่างนี้แหละ เราขายส่งสัยเรื่องธรรมทั้งหลายเราไม่หา มีอยู่ในนี้หมดมีแต่เอาออก
ใช้เท่านั้น ที่จะให้หาใหม่มาเราไม่หา อยู่ในนี้ใช้ไม่หมดจนกระทั่งวันตาย เราช่วยโลกเรา
ช่วยอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นขอพี่น้องทั้งหลายได้เห็นใจนะ อย่าไปคิดในเรื่องอกุศลเผาหัวใจตน
ว่าท่านรักคนนั้นท่านชังคนนี้ อย่างนี้เป็นความผิดของผู้คิด เรารักทั่วโลกสัตว์ทั้งหลาย
สม่าเสมอ เป็นอย่างนี้ในหัวใจ เป็นเอง เรื่องความเมตตาที่ครอบโลกธาตุเพราะเจ้าของ
ห่วยห่วยทุกอย่าง เต็มเปี่ยมทุกอย่างแล้ว เป็นธรรมชาติ มีแต่การสงเคราะห์โลกที่ควร
จะช่วยเหลือได้แบบใดทางใดเราก็ทำอย่างนั้นแหละ จึงติดจิ้งจิ้งหนอยู่ตลอดเวลา เพื่อโลก
นั้นแหละไม่ได้เพื่อเรา

นี่เราก็บอกแล้วเวลาเราตาย เขียนพินัยกรรมไว้แล้วนะ เวลาเราตายนี้บรรดาพี่
น้องลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายทั่วประเทศไทย โห การตายของเรามันจะกระเทือนโลกนี้นะ
จะทั่วประเทศไทย คนนั้นนำมาบริจาค คนนี้นำมาบริจาค เราเขียนพินัยกรรมไว้
เรียบร้อยแล้ว เงินที่บริจาคทั้งหมดนี้ห้ามเอาไปใช้ในที่ต่าง ๆ แม้ที่สุดจะมาสสร้างโรงนั้น
ปะร้านี่สำหรับเผาศพเราเราไม่ให้ทำ เงินจำนวนนี้ไม่ให้ออกไปทางโน้น ใครมีศรัทธาให้
มาสสร้างเอง ส่วนเงินจำนวนที่เขาจะมารวมเผาศพเรา นี้ เราจะนำเงินนี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่
คลังหลวงในวาระสุดท้ายของเรา สำหรับเราเองจะเผาด้วยไฟ สมบัติเงินทองยังเป็น
ประโยชน์แก่ผู้มีชีวิต เราจะกระจายออกไปให้เป็นประโยชน์ เงินเหล่านี้เราก็บอกไว้ใน
พินัยกรรมแล้วว่า ให้นำเงินเหล่านี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงให้หมด เราไม่เอาอะไร
เราจะทำประโยชน์ให้เต็มสัดเต็มส่วนของเรา เกิดมาในชาตินี้เราก็มไม่เคยคาดเคยคิดว่า
จะได้ช่วยโลกถึงขนาดที่เป็นอยู่เวลานี้ เรียกว่าช่วยจริง ๆ

เงินทุกบาททุกสตางค์ไม่ติดในวัด ออกหมดเลยเราไม่เอา โลกสงสารมีความจำ
เป็นมากน้อยเพียงไร สำหรับวัดเรากินให้ตายก็ได้ วันหนึ่งเข้ามาจ้งหันชนใส่รถยนต์มา
ถ้ามีทางรถไฟเขาจะใส่รถไฟมา ลั่นเหล็ล แล้วจะอดอยากขาดแคลนที่ไหน ผู้ที่อดอยาก
ขาดแคลนมีอยู่มากมาย จึงต้องมองเห็นหัวใจกัน ๆ ถ้ามองแต่หัวใจตนเป็นคนคับแคบ

ตีบตัน มักเอารัตเอาเปรียบผู้อื่นเสมอ ถ้าคนเรามองกว้างขวางจิตใจเขาจิตใจเรา เหมือนกัน เฉลี่ยถึงกันแล้วอยู่ด้วยกันได้เป็นผาสูก ถ้ามองแต่หัวใจตนนี้มักจะเหยียบย่ำ ทำลายคนอื่น เห็นแก่ตัว เอารัตเอาเปรียบผู้อื่น คนเราถ้ามองดูแต่หัวใจตัวเองเป็นความ กระทบกระเทือนทั่ว ๆ ไป ถ้ามองให้กว้างขวางออกไปนี่ก็เป็นความสม่ำเสมอเฉลี่ยเพื่อ แผ่ถึงกันหมด

หัวใจเรามองทั่วโลกไม่ใช่ธรรมดาณะ ช่วยสงเคราะห์สงเคราะห์สงหา ได้อะไร ๆ ก็เอา ตั้งที่ว่านี่รถยนต์อะไรเขาก็ได้มา เขาก็ฝากขอบคุณมา นั่นละมีเท่าไรออก เราไม่เก็บ เรบอกตรง ๆ ว่าเราไม่เก็บ ไม่เอา สมบัติของวัดป่าบ้านตาด เงินของวัดป่าบ้านตาดเขาเขียนไว้ นั่น เป็นเงินเพื่อโลก ถูกต้อง ไม่ได้เพื่อเรา เพื่อโลกทั้งนั้นแหละ ที่ช่วยนี้ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราตายไปแล้วไม่ต้องมาว่าจะเผาที่นั่นเผาที่นี่ โยนลงหาวเลยก็ได้ เพราะเราทอดอาลัยตายอยาก สลัดหมดแล้วเราไม่เอา ธรรมดาอยู่ที่นี่อยู่ที่นี่พอ

ส่วนใครจะเอาเราไปเผาที่ไหน ๆ ไม่ต้องคิดต้องอ่านให้เสียเวลา หลวงตา บัวตายแล้วโยนลงหาวเลยก็ได้ ธรรมดาของเราเป็นของเรา อันนี้เป็นของสมมุติในโลก เขาจะไปเผาไปฝังที่ไหนก็แล้วแต่เขา ส่วนธรรมดาที่เต็มอยู่ในหัวใจ ไม่บกพร่องอะไร นั้น วันหนึ่ง ๆ เราก็ดูอยู่ก็เพราะความเมตตา ไปที่นั่นที่นี้ตลอดเวลา ไปที่ไหนความเมตตาติดไปหมดเลย ซอกแซก เห็นเขาชายของเขาใส่ธมมอเตอร์ไซค์มีถึงอยู่ข้าง ๆ เขา ไปหาชายของตามทาง เราจอดรถแล้วดูเขา เอาของเขาเสียชิ้นหนึ่ง จากนั้นก็เอาเงินก้อนให้เขาหนึ่งพันอย่างน้อย ให้เจ้าละหนึ่งพัน ๆ

ไปที่ไหนไปให้เราไม่ได้ไปเอา แล้วใครที่ไหนที่จะว่าเรารักคนนั้นชังคนนี้ อย่าคิดให้เสียเวลาเป็นอกุศลนะ เราเมตตาสงสารทั่วโลกดินแดนเสมอกันหมด เป็นแต่เพียง ไกลไกลที่จะมารับการสงเคราะห์ซึ่งกันและกันก็เป็นธรรมดา แต่ห่างไกลออกไปก็ห่างไกลออกไป ส่วนเมตตาที่ครอบคลุม ผู้ที่มาเกี่ยวข้องจะรับการสงเคราะห์จากเรามีแค่นั้น ๆ เราก็ดูสงเคราะห์ไปตามที่เห็นนี้แหละ ส่วนเงินที่จะติดกระเป๋าเราไม่มีไม่ห้าม บอกว่าเงินในบัญชีในนามวัดป่าบ้านตาดหรือนามของเรา เราก็บอกให้ถอนออกมา เราจำเป็นอะไรถามหาเงินว่าไม่มี เมื่อเงินมีในบัญชีว่าไม่มีอย่าให้มี ให้ถอนมาไว้ ๆ เพราะเราต้องการจะช่วยที่ไหน ๆ เราจะสั่งทันที สั่งแล้วให้มาเลย ให้เตรียมมาไว้

สมมุติว่าเงินเรามีในบัญชียังมีอยู่ในบัญชีวัด ก็บัญชีนี้บัญชีเพื่อช่วยโลกไม่ใช่บัญชีเพื่อเรา เช่นเขาส่งเช็คส่งอะไรมาก็เข้าบัญชี ๆ ส่วนเงินสดเข้าที่นี้ ส่วนเช็คส่วนอะไรที่เขาถวายมาเข้าบัญชี บัญชีแล้วก็เงินถอนจากนั้นออกมาช่วยโลก ๆ อย่างนั้นละทุกวันนี้เราช่วยโลก ใจของเราพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยมันจำครอบโลกธาตุ นี้ละใจดวงนี้

เป็นธรรมชาติ ได้ฝึกฝนอบรมมาแทบเป็นแทบตาย น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาสู้ก็เสสไม่ได้ เราก็มาเล่าให้ฟัง เวลาพดกเลสขาดสะบั้นลงไปบนหลังวัดดอยธรรมเจดีย์น้ำตาร่วง นี้ น้ำตามีคุณค่าเราก็ได้มาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

น้ำตาเรามีร่วงอยู่สองหน หนหนึ่งสู้ก็เสสไม่ได้ อยู่บนภูเขาเหมือนกัน น้ำตาร่วง ถึงขนาดว่า หือ มึงเอาภูขนาดนี้เชียวหรือ เป็นอยู่ในใจนะ โห มึงเอาภูขนาดนี้เชียวหรือ คือสู้มันไม่ได้ ตั้งสติไม่อยู่ๆ กระแสกิเลสตีทีเดียว ไม่มีคำว่าตั้งให้อยู่ มีแต่ตั้งล้มๆ นี้ น้ำตาร่วงเคียดแค้นให้กิเลสในหัวใจเรามันพดเรา โห มึงเอาภูขนาดนี้เชียวหรือ เอาละ ยังไงมึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้กูถอยกูไม่ถอยละ นี่ละเคียดแค้นให้กิเลสอยู่กับตัวเองไม่เสียหายนะ ถ้าเคียดแค้นให้บุคคลผู้ใดสัตว์ตัวใดเป็นบาปเป็นกรรม เคียดแค้นให้กิเลส ซึ่งเป็นข้าศึกแก่ตัวเราเอง จะพดจะเหวี่ยงให้มันขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจเป็นธรรม

ความเคียดแค้นอันนี้ฝังลึกนะ ยังไงกูต้องเอามึงให้ฟังวันหนึ่ง ให้กูถอยกูไม่ถอย ก็ไม่ถอยจริงๆ เอาเสสขาดสะบั้นลงหลังวัดดอยธรรมเจดีย์ นั่นก็เล่าให้ฟังแล้ว เอาแต่ความจริงมาพูด เพราะการปฏิบัติเราปฏิบัติเต็มตามความจริงของเรา เอาจริงเอาจัง มาก เราไม่ตั้งใจปฏิบัติโกหกตัวเอง เมื่อธรรมปรากฏผลขึ้นมากน้อยเราจะไปโกหกคนอื่นได้ลงคอหรือ ลงไม่ได้ โกหกไม่ได้ พูดตามความจริง ใครจะตำหนิติมอะไรเราก็ให้ตำหนิ เราเปิดโล่ง

สังขารร่างกายกิริยาอาการต่างๆ นี้เป็นสนามแห่งโลกธรรม เขาจะต้องตำหนิติ เที่ยนชมเชยได้เป็นธรรมดาเหมือนโลกทั่วๆ ไป เว้นแต่ทางจิตใจ อันนี้เอื้อมไม่ถึงมัน พันโลกไปแล้ว ส่วนกิริยานี้เป็นสนามแห่งโลกธรรม เราก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง แล้ว เขาพอใจเขาก็ชมเขาไม่พอใจเขาก็ติเขาก็เคียดก็แค้นเขา ชุ่มเย็นเป็นสุขตามหัวใจของเขาคิด แต่ธรรมชาติของเราไม่มีอย่างนั้น เหนือหมด ใครจะตำหนิติมอะไรไม่มี ใจนั้นเป็นธรรมชาติไม่อยู่ในวงโลกธรรม ๘ คือร่างกาย สมมุติว่ากิริยาแสดงออกมานี้ เอ้อ ท่านทำอย่างนั้นนะ พวกนั้นมันเป็นบ้าขี้ขำ เข้าใจไหม โอ้ย ท่านทำอย่างนี้ โอ้ย ท่านทำอย่างนี้

นี่ละกิริยาแสดงออก มันจึงอยู่ในท่ามกลาง เป็นสนามแห่งโลกธรรมตำหนิติม ได้เหมือนกันกับโลกทั่วๆ ไป แต่สำหรับใจผ่านหมดไม่มีอะไรจะตำหนิได้ แม้แต่ เจ้าของเองก็หาที่ตำหนิไม่ได้ เรียกว่าพออย่าเลิศเลอ แล้วคนอื่นจะมาตำหนิได้ลงคอ หรือ ตำหนิเท่าไรก็ขาดสะบั้นไปหมด ชมเท่าไรขาดสะบั้นไปหมดเหมือนกัน เพราะสิ่ง ตำหนิติมเหล่านี้ไม่ได้เห็นธรรมอันนั้น อันนั้นเหนือโลกเหนือสงสารอัครจรรยอยู่ใน นั้นแล้ว จะตำหนิติมยังงัยคุณค่าของการตำหนิติมนี้สู้อันนั้นไม่ได้ เข้าใจไหมละ นั่น ละใจเป็นอย่างนั้น

วันนี้วันอาทิตย์นี้ก็จะไปตามวัดละ ไปสงเคราะห์วัดนั้นสงเคราะห์วัดนี้ไปเรื่อย ไปที่ไหนมีแต่ให้ไม่ได้ไปเอา ไปให้ๆ ของเต็มรถๆ ไปทุกวัน ทางโกดังท่านจัดเอาไว้ เอา โรงพยาบาลไหนมาเอาไป แล้วเดี๋ยวนี้น้ำมันเลยจะกลายเป็นปั้มน้ำมันไปแล้ว รถคันไหนมาจากโรงพยาบาลต่างๆ เต็มน้ำมันให้เต็มรถๆ ให้ออกอย่างนี้ทุกแห่ง ส่วนการสงเคราะห์ที่มาจากโรงพยาบาลต่างๆ มีกำหนด ตั้งแต่โคราชขึ้นไปแล้วให้พิเศษๆ ทางยโสธร ทางอุตรดิตถ์ให้เป็นพิเศษ นอกนั้นให้เสมอกันหมดในวงนี้ พวกที่ควรให้พิเศษก็เสมอกันในการให้พิเศษเหมือนกันหมด

เราช่วยขนาดนั้นนะช่วยโลก เราไม่เก็บอะไรเลย มีแต่ความเมตตา ท่านทั้งหลายจะนำไปพิจารณาพิจารณา ธรรมของพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น ทำโลกให้ชุ่มเย็น ไม่ได้ทำโลกให้เดือดร้อนนะ ไปที่ไหนชุ่มเย็นๆ พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายไปที่ไหนชุ่มเย็น เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมอนุโมทนาสาธุการ กราบไหว้บูชาท่านตามสายทางตลอดเลย พวกเรานี้ไปที่ไหนมีแต่คนตำหนิตชม ไปที่ไหนเขาตำหนิตชม แม้ที่สุดตั้งแต่พระเป็นขนาตสมเด็จพระมันยังเป็นบ้ายศบ้ำลาภ อยากรได้อย่างนั้นอยากรได้อย่างนี้จะเอาอย่างนั้นมันไม่ได้บวชมาหาธรรม มันบวชหากองมูตรกองคูคือกิเลสตัณหาต่างหากพวกนี้

พระบางองค์เลวร้ายกว่าประชาชนมากมาย ไม่มีใครพูดได้พูดได้แต่เรา เราพูดตามสายธรรม เราไม่ได้ยกและเหยียบย่ำทำลายผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ เราพูดเป็นศูนย์กลาง แต่เมื่อใครทำดีทำชั่วมันก็ไปโดนตัวเอง ดีก็โดนตัวเองชั่วก็โดนตัวเองต่างหาก นี่เอาธรรมออกกลางๆ อย่างนี้ละ ถ้ามีหนักในธรรมแล้วทุกอย่างจะราบรื่นดีงาม ในวัดก็เป็นวัดโดยแท้ พระสงฆ์ก็เป็นพระสงฆ์โดยแท้

ถ้ากลับตรงกันข้ามแล้ววัดก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่าน พระในวัดก็กลายเป็นมูตรเป็นคู แล้วมูตรคูเต็มส้วมเต็มถ่านก็เรียกว่าพระที่เป็นมูตรเป็นคูเต็มส้วมเต็มถ่านคือในวงวัด วัดนั้นเป็นส้วมเป็นถ่าน พระเลยเป็นมูตรเป็นคูเต็มอยู่ในนั้น เพราะปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนวศีลธรรมไม่สนใจ วิ่งบ้าไปตามกิเลสเสียทั้งหมด เพศแต่ผ้าเหลืองแต่จิตใจมันเป็นมูตรเป็นคูไปหมด ดัดดินออกตรงไหนพอจะให้ประชาชนคนผู้มีความดีงามติดเนื้อติดตัวเขาจะได้ชมบ้าง ไปที่ไหนมีตั้งแต่เรื่องตำหนิตเตียนพระเราเวลานี้เป็นอย่างนั้น

ให้เขาได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสภายในใจ บ้างซิพระเรา ไปที่ไหนมันกลายเป็นเลวกว่าโลกไปแล้ว เป็นลาภเป็นยศมันหามาเผาห้วยมันหเรอ ลากยศ อะไรจะเลิศยิ่งกว่าลาภคือพระ คำว่าพระแปลว่าผู้ประเสริฐ ออกมาจากในนามของธรรมมาเป็นพระ ธรรมประเสริฐ พระออกมานี้เรียกว่าพระ แปลว่าประเสริฐ อันนี้เลยทุกอย่างแล้ว มันไปหากวาดอะไรเรื่องลาภเรื่องยศสรรเสริญ

เย็นยอซึ่งเป็นเหมือนกองมูตรกองคุณ ใครจะเลวยิ่งกว่าพระหัวใจตำทราญอย่างนี้ หัวใจผู้มีธรรมแล้วดี ๆ แล้วปีนขึ้นไปอยากเป็นนั่นอยากเป็นนี่ สุดท้ายก็อยากเป็นสมเด็จพระสังฆราช แย่งชิงกันไปกินโต๊ะกัน ทั้ง ๆ ที่สมเด็จพระสังฆราชท่านยังไม่ตาย เอา ปีนขึ้นรวมหัวกันกินโต๊ะนี้มันสลดสังเวชมากนะ

พระประเภทไหนพระยักษ์พระฝอยอยากเป็นใหญ่เป็นโต ใหญ่อะไรใหญ่กองมูตรกองคุณ มันไม่ได้ใหญ่เป็นกองศีลกองธรรมพอที่จะให้โลกเขาอนุโมทนาสาธุการ มันใหญ่ไปทางมูตรทางคุณ มันไม่ได้ใหญ่ไปทางศีลทางธรรม เอา ทางธรรมก็ปฏิบัติตัวให้ดี คำว่าพระเต็มสัดเต็มส่วน ศีล สมาธิ ปัญญา อยู่กับตัวเองซึ่งเป็นสมบัติอันเลิศเลอไม่มีใครสู้ได้ในโลก ขวนขวายให้ดีขึ้นนี่นะ ใครจะติจะชมเป็นเรื่องปากเขาใจเขา เราขอให้ตำหนิตชมตัวของเราแก้ไขตัวของเราให้ดีแล้วพอ นี่ละพากันจำเอาทั้งพระทั้งฆราวาสธรรมเป็นธรรมสอนโลกสอนกลาง ๆ เอาละให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ